Поете, одійди!
Закинь усе,— візьми лиш рискаля
й перекопай той лан од цвинтаря до обрію,
засій його ізвечора любов'ю доброю,
щоб ранок сяйно-золотий вродився,
а в ньому щоб поет ні на що не згодився,-
бо люди геть усі
уміли б плакати й співати.

Переклад М. Лукаша